

Мамцю, не плач...

Демчук Василь Романович
26.03.1978-22.12.2022

Автори: Демчук Сергій Володимирович,

Проць Лілія Володимирівна, Волицька ЗШ І-ІІІ ст.

Керівник роботи: Чоп О.М., Волицька ЗШ І-ІІІ ст., учитель зарубіжної літератури

*- Сину, сину, моя пташко!
Я ж тебе чекаю рік.
В невідомості так важко!
Дати вісточку не міг?*

Валентина Шпачук

Василь Демчук народився у Львові 26 березня 1978 року . Дитинство пройшло в селі Волиця, у великій і дружній родині. Хлопець зростав добрим і чуйним , м'який душею, сором'язливий, допитливий.

Коли бабуся розповідала про війну, то малий онук сміливо казав: «Хай тільки прийде якийсь німець! Я йому покажу, де дорога назад!» Був такий простий, відчайдушний з дитинства, що думав, те й говорив!

«Улюбленою забавкою Василька був дерев'яний автомат, якого зробили разом з батьком. Ми всі тоді хотіли постріляти з нього в таємного ворога... Ніхто й подумати не міг, що через роки Василь візьме в руки справжню зброю, щоб захищати Батьківщину», - згадує друг героя.

Під час навчання у Волицькій школі дуже любив уроки в майстерні, тут і розвивав здібності столяра.

Мати Героя, пані Ганна , пригадує, як старший син започаткував традицію в сім'ї—різноманітні подарунки матусі, зроблені власноруч ...

Однокласниці Василя характеризують хлопця як відкриту, добру, стриману, товариську, відповідальну і дуже працьовиту людину.

Здобувши професію столяра в училищі міста Белза, працював на будівництві. Тут зарекомендував себе як вправний майстер-початківець, в якого будь-яка справа горить у руках. Старанний, відповідальний, наполегливий, вимогливий до себе й до інших, переймав досвід старших, радо ділився власними знаннями і навичками.

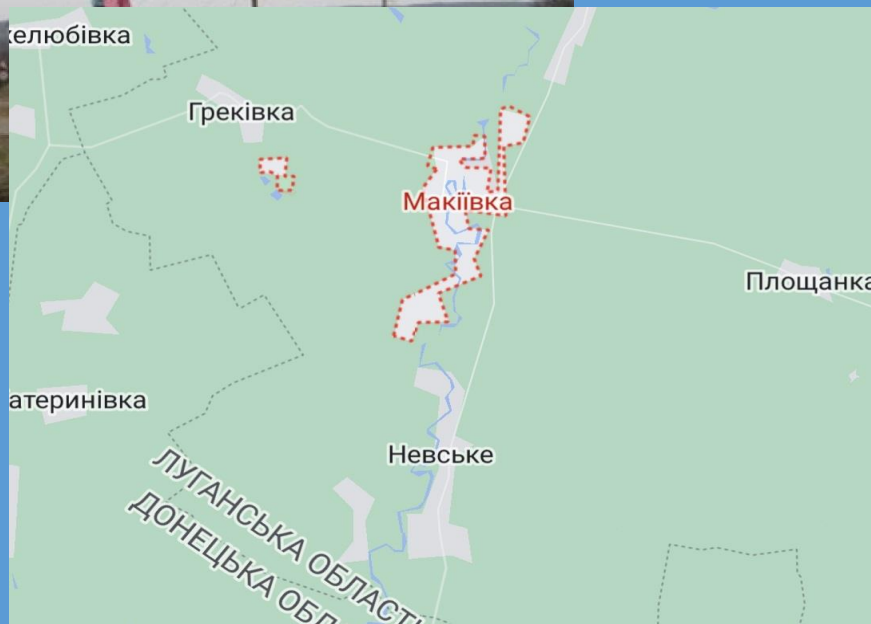
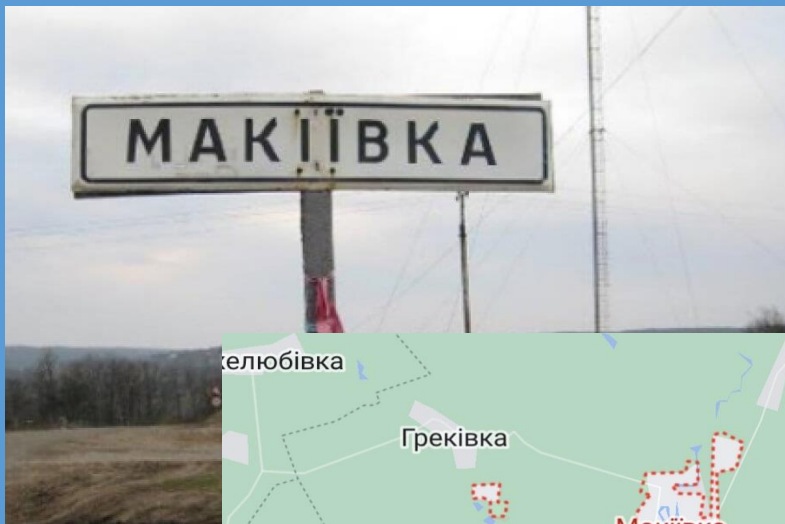
Пройшов час-- і Василь пішов служити в армію, де вперше взяв справжню зброю в руки і навчився стріляти.

Сімейне щастя усміхнулося на коротку мить. У любові та злагоді Василь та Іванка будували своє затишне гніздечко лише 2 роки.

«Чоловік дуже тішився, що в нас нарешті народилась дитина,— згадує дружина Іванка і додає: Він спішив охрестити сина, якому не було ще й місяця. Ніби передчував, що може не встигнути».

«Хай буде Данилом, як Данило Галицький»,— вирішив Василь, а я не сперечалася.

Данилкові не було ще й місяця, не встиг він звикнути до сильних і теплих батькових рук, а батько не встиг натішитися сином, бо вже 4 квітня 2022 року він став на захист нашої держави від ворога.

Проходив службу Василь у військовій частині А7014, разом з побратимами тримав фронт в районі села Макіївка, що біля Сватового Луганської області.

Він хвилювався про сина, дружину, батьків, рідних, але не про себе. Завжди все добре, все є, вірив у Перемогу і життя.

Були шалені обстріли. Ворог наступав. 21 грудня 2022 року загін, в якому був і Василь, вирушив на позиції і потрапив під обстріл. З того часу ні плюсика, ні дзвіночка, ні звісточки... З грудня 2022 року Василь у списку безвісти зниклих.

Мама в церкві ставила свічку за здоров'я воїна Василя і невпинно молилася, щоб син знайшовся. А скільки сліз вилито біля колиски Данилка- не знає ніхто...

У липні цього року стало відомо, що воїн Василь загинув 22 грудня 2022 року в с.Макіївка Луганської області, захищаючи Батьківщину. Через 22 місяці невідомості і величезної надії наш Василь Демчук повернувся додому на щиті....

9 жовтня 2024 року всією громадою зустрічали Героя , який востаннє повернувся у своє село, щоб його тіло упокоїлося в рідній землі.

Сум та біль назавжди в серці рідних і тільки світлі спогади про сина. Бережи, Боже, всіх захисників України! Віримо в перемогу! Слава Україні! Героям слава!!!»

Я живий, як бачиш, мамо!
Тільки маю два крила.
Дрон в бліндаж улучив прямо
Й наступила всюди тьма.

Ти не плач, матусю рідна!
Повертаюсь в небеса.
Незабаром прийде сніжна
З завірюхами зима.

Ти чекай мене весною,
Прилечу, лиш сніг зійде.
Тож прощаюся з тобою,
Кличе небо голубе

Валентина Шпачук

6 грудня, на сесії Сокальської міської ради присвоєно звання "Почесний громадянин Сокальської міської територіальної громади (по смертно) захиснику України Демчуку Василю Романовичу, котрий загинув в російсько-українській війні.

Вічна пам'ять! Вічна слава!